

РЕШЕНИЕ

№ 8048

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1496** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

Директорът на РДГП – Аерогари, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт И. И., обжалва решение от 30.07.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 115 състав по Н. дело № 13306/2011 г., отменящо Наказателно постановление № 23 от 17.01.2011 г., с което на „Турските авиолинии - Тюрк Х. Й.” с търговско представителство в Република Б., представлявано от Дженк Й., на основание чл. 51 от Закона за чужденците в Република Б., е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Доводите в жалбата са свързани с касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК.

Ответникът, чрез процесуалния си представител адв. М. отрича основателността на оспорването.

Прокурорът дава заключение за неправилност на обжалвания съдебен акт.

Касационната жалба, подадена в срок, е основателна.

1. Превозвачът е санкциониран за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. С цитираната разпоредба се вмениява в задължение на превозвача да установи редовността на документа за пътуване на чужденец и наличието на българска виза, когато такава е необходима. Не се спори по делото, че ответникът по

касация осъществява дейност на въздушен превоз на пътници и багаж. В този смисъл той има качеството на превозвач, като легалната дефиниция за това е дадена в § 1, т. 11 от ДР на ЗЧРБ, според която "превозвач" е физическо или юридическо лице, което съгласно националното си законодателство има право да извършва превоз по суша, по въздух или по вода с транспортно средство, предназначено за осъществяване на такава дейност. Чужденец, който влиза в Република Б. или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава е необходима – чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Неизпълнението на задълженията на превозвача по чл. 20 от закона е правно-релевантният факт, пораждащ административно-наказателната му отговорност по чл. 51 от ЗЧРБ.

2. Обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон. Неправилно е съображението на въззивния съд, че при липсата на установяване турският гражданин да не е преминавал „транзит“ през територията на РБ виза и разрешение за пребиваване в РБ не са необходими съгласно Визова спогодба между Република Б. и Република Т., в сила за РБ от 15.09.2004 г.

а. Пътникът е гражданин на Република Т. и за неговото влизане или транзитно преминаване през територията на Република Б. е следвало да притежава виза, каквато той е нямал. Съгласно т. 2 от Визовата спогодба гражданите на Т., притежаващи валидни обикновени паспорти и визи, издадени от държавите по Споразумението от Ш. или от Европейския съюз, както и разрешения за пребиваване, издадени от държавите по Ш. или от ЕС, Ш. и Л., могат да влязат на територията на РБ и да преминат транзит без визи за срок от 5 дни. Това е възможно, когато транзитното преминаване е от Т. към държавата, издала визата, или разрешението за пребиваване, както и при транзитни преминавания от тази държава към Т..

б. Превозваният от компанията турски гражданин не е от категорията чужденци, попадащи в обхвата на чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от ЗЧРБ, по силата на които не се изисква виза, когато това е предвидено в Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета, в международен договор, по който Република Б. е страна, или в акт на Министерския съвет и когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република Б.. При установеността на факта на нарушението, предмет на НП, отговорността на превозвача е правомерно ангажирана на основание чл. 51 от ЗЧРБ, а определеният размер на имуществената санкция съответства на предвидения в закона минимум.

Изложеното мотивира съда да отмени обжалваното решение и да потвърди НП.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН, Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 30.07.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 115 състав по Н. дело № 13306/2011 г. И **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление 23/17.01.2011 г. на директора на РДГП – Аерогари, ГДГП – МВР.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: